

[Boligministeren]

bedre rednings- og slukningsmuligheder) og evt. samtidig uheldige følgevirkninger (råd og svamp eller andet).

På baggrund af de indhøstede erfaringer må udvalget endvidere – med henblik på gennemførelse af brandsikring i ejendomme, hvor brandsikringslovens bestemmelser endnu ikke er bragt i anvendelse – vurdere mulighederne for en hensigtsmæssig samordning af brandsikringsforanstaltninger med energibesparende foranstaltninger i bygninger, der helt eller delvist anvendes til beboelse.

For så vidt de pågældende bygninger inden for en kortere årrække forventes at skulle undergives sanerings- eller byfornyelsesforanstaltninger, vurderes tillige, hvorledes gennemførelsen af brandsikringen mest hensigtsmæssigt kan samordnes med disse foranstaltninger.

Udvalget kan i fornødent omfang trække på særlig specialviden uden for udvalgets medlemskreds.

Udvalget kan nedsætte underudvalg.

Når udvalget ikke tidligere har påbegyndt sit arbejde, skyldes det, at man fandt det rigtigst foreløbig at afvente, at udvalgets medlemmer blev udpeget.

Imidlertid anmodedes udvalgets formand den 14. august 1981 om at iværksætte udvalgsarbejdet, uanset at der på dette tidspunkt fortsat manglede udpegning af en repræsentant.

Spm. nr. 1421

Til *arbejdsministeren* (21/8 81) af:

Lilli Gyldenkilde (SF):

»Hvad agter ministeren at foretage for at få bragt ventetiden ned for ankesager, der p.t. er fra 7 til 15 måneder?«

Begrundelse

Meget ofte er ankesager indbragt for arbejdsdirektoratet et led i en lang række af sociale ulykker for et menneske. Det er derfor aldeles urimeligt, at disse mennesker skal vente op til 12 måneder på et svar på en anke. Ovennævnte spørgsmål har sin begrundelse i en sag, som viser, at det kræver et jernhelbred at blive syg og gennemgå revalidering og forsøge at blive accepteret som stående til rådighed for arbejdsmarkedet,

hvilket jo er en forudsætning for at modtage dagpenge.

I nævnte sag er manden maler. Tåler ikke godt visse opløsningsmidler. Søger i 1973 over i andet arbejde, klarer dette andet arbejde indtil 1977, hvor ryggen siger stop. Kommer under revalidering (1978) i gang med videreuddannelse for malere. Kommer på beskæftigelsesarbejde, derefter på fagforeningskontor og hjælper til med kontorarbejde og opmåling. Dette bliver ikke betragtet som et arbejde, der opfylder kravet om 5 ugers arbejde, før man som revalident kan komme over i dagpengesystemet igen. Dette klages der over – alt i alt har der for vedkommende været tale om 4 hårde år, som han troede nu var overstået efter endt revalidering. Da er det hårdt at få det svar, at der kan gå op til 12 måneder, før et svar kan foreligge.

Såfremt der ikke kan ansættes folk til at få pukkelen af ankesager nedbragt, så burde der i sager af ovennævnte art, hvor der har været tale om et enormt nervepres gennem en årrække, være en mulighed for lettelse igennem ankesystemet, så ventetiden kan nedbringes.

Besvarelse (28/8 81):

Arbejdsministeren (Svend Auken):

Tilgangen af klagesager til arbejdsdirektoratets forsikringsafdeling har været stærkt stigende igennem de seneste år. I 1979 indgik ca. 4.000 nye klagesager, medens der i 1980 indgik ca. 6.000 sager. I 2. kvartal af 1981 er der indgået ca. 1.700 sager, og arbejdsdirektoratet skønner, at der i 1981 vil indgå i alt ca. 6.600 sager. Den forøgede sagstilgang har medført et stigende antal verserende sager i direktoratet.

Arbejdsministeriet og arbejdsdirektoratet er helt opmærksomme på de konsekvenser, som dette har medført for sagsbehandlingstiden, og bl. a. på denne baggrund er 53 midlertidige stillinger i arbejdsdirektoratet, som ellers ville være bortfaldet med udgangen af 1980, foreløbig blevet forlænget til udgangen af 1981. Gennem overførelse af personale fra andre dele af arbejdsdirektoratet samt fra arbejdsdepartementet er der endvidere i februar 1981 blevet oprettet et midlertidigt ekstra forsikringskontor. Direktoratets forsikringsafdeling består herefter af 4 kontorer med i alt 82 medarbejdere.